

- b) at Verufford bliver Hovedhandelssted paa Østerlandet til Dypfelling af Fremmede iftedetfor Gæffjord;
- c) at indenlandfke Handlende forpligtes til først at beseile et af følgende 6 Handelssteder, nemlig: Reykjavik, Vestmannøe, Verufford, Øfford, Isafford og Stykkisholm, inden de anløbe andre Handelssteder i Landet;
- d) at der autoriseres et Handelssted paa Krossvik paa Akranes, eller, hvis dette ikke kan bevilges, at Speculanter, hvorfra de end ere, maatte faae Tilladelse til, i en bestemt Tid af Sommeren at drive Handel sammesteds;
- e) at det tillades Nordmænd at føre Tommerladninger til Thorlakshavn og at den ved Placat 11te Mai 1847 givne Tilførsels- og Handelstilladelse iøvrigt fornyes;
- f) at der autoriseres et Handelssted ved Papaffordarðs i Øster-Stapafells Syssel eller dog hellere ved Hornaffordarðs, hvis sammes Beseiling er ligesaa tryk; og
- g) at det tillades alle bosatte Handlende i Landet at bringe og hente allslags Nødvendigheds- og vægtige Varer paa enhver Vig, dog at det ikke tillades dem at bruge mindre Bøgt end 5 Lpd. Lod med tilhørende Apparater og ikke mindre Maalekar end $\frac{1}{2}$ Tøndemaal.

Naar man sammenholder Althingets 2de foransførte Petitioner, vil det sees, at den væsentligste Forskiel mellem samme er den, hvad den udenrigfke Handel angaaer, at, medens Petitionen fra 1845 gik ud paa, principalt at andrage paa Tilladelse til direkte Beseiling for Fremmede af hvilket som helst Handelssted i Island, er dette i 1849 Mars Petition opgivet, hvortil man har taget den subsidiaire Begjæring om, at de Fremmede skulde først beseile en af de foreslaaede 6 Havne, førend de kunne anløbe de andre Handelssteder i Landet, til Følge. Dernæst er der med Hensyn til den indenlandfke Handel den

Forskiel, at, medens der i Petitionen af 1845 var andraget paa Tilladelse af Dylandshandel, er dette i 1849 opgivet og i dets Sted andraget paa Tilladelse for de i Handelsstederne paa Island bosatte faste Handlende at føre deres Varer til og afhente islandfke Varer fra Kysten, hvor ogsaa islandfke Producter skulde kunne indforhandles under de ovenfor nærmere anførte Betingelser.

Efterat derpaa nogle nærmere Erklæringer og Dyplysninger vare indhentede om Betsiggenheden og Betskaffenheden af de Handelssteder og deres Havne, hvorom der isølge det Anførte nærmest kunde blive Spørgsmaal ved Handelsens Frigivelse for fremmede Nationer, og hvilke Erklæringer gik ud paa at anbefale de foransførte 6 Havne, dog saaledes, at Seyðisfjord træder iftedetfor Verufford paa Østerlandet, blev der udarbejdet og forelagt den i Reykjavik i 1851 sammentraadte Forsamling Udkaft med tilhørende Motiver til en Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Skibsfart og Handel paa Island.

Saaledes som denne Overskrift allerede antyder, var det ikke Hensigten med dette Lovforslag at give en ny almindelig Handelslov for Island, men kun at aabne Fremmede Adgang til Landet under visse nærmere bestemte Betingelser, hvoriblandt det navnlig havde sig for Øie, at Handelen kunde blive hendragen til een eller nogle faa Hovedhavne og de der oprettede Hovedetablissementer.

Det blev saaledes foreslaaet, at Fremmede kun skulde kunne vente Tilladelse til at anløbe Reykjavik eller et af de andre Handelssteder paa Island, som dermed maatte blive sat i Klasse, og der afhænde deres Varer af alle Slags til de paa Stedet bosatte Kjøbmand uden nogen Tidsindsfrankning, hvortil de til andre Indvaanere ikkun skulde kunne afhænde Kornvarer, Lømmen, Ved, Steenful og Salt, og dette kun i et Tidrum af 3 Uger paa hver Fart. Og skulde de Fremmede for de ommædte Tilladelser erlægge en Afgift af 5 Rbd. pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed for Ind- og Udgaende, samt derhos sædvanligt Pasgebyr, eller 36 f. pr. Commercelæst. Derimod blev den indenlandfke Handel ikke ved Lovforslaget berørt, uden forsaavidt der ved